

See discussions, stats, and author profiles for this publication at: <https://www.researchgate.net/publication/359312778>

Građanska neposlušnost

Chapter · December 2021

CITATIONS

0

2 authors:

Sara Nikolić

University of Belgrade

10 PUBLICATIONS 10 CITATIONS

[SEE PROFILE](#)

READS

13

Irena Fiket

Institute for Philosophy and Social Theory University of Belgrade

24 PUBLICATIONS 174 CITATIONS

[SEE PROFILE](#)

Irena Fiket
Sara Nikolić

Građanska neposlušnost

Termin građanska neposlušnost u rečnik savremene političke teorije uveo je Henri Dejvid Toro (Henry David Thoreau) 1848. godine, kako bi ukazao na opravdanost kršenja normi pravnog poretka kada se smatra da su one (v. **norma**) protivne savesti i ljudskim pravima. U eseju o građanskoj neposlušnosti Toro ukazuje na moralnu obavezu (v. **obavezanost**; **dužnost**) odbijanja plaćanja poreza koje je američka vlada nametnula građanstvu kako bi nastavila rat u Meksiku, uvođeći elemente savesti i neophodnosti moralne utemeljenosti pravnih normi, odnosno zakona i propisa (v. **pravda**). Na taj način građanska neposlušnost se pozicionira unutar jusnaturalističkog razumevanja prava, nasuprot pozitivističkom shvatanju.

Koncept građanske neposlušnosti inspirisao je brojne društvene pokrete (v. **društveni pokret**, **građanski angažman**, **društveni angažman**) i tokom dvadesetog veka predstavljaо značajno sredstvo pritiska da se promene diskriminatorični zakoni (v. **reforma**). Jedan od najpoznatijih | 51 | | 52 | | 45 | | 72 | | 12, 36 | | 8 | | 74 |

tijih primera građanske neposlušnosti na delu (v. **prakse**) je protivljenje Roze Parks da u punom autobusu ustupi mesto belcu, čime se ova mlada žena usprotivila Zakonu o rasnoj segregaciji u javnom prevozu (v. **jednakost, otpor**).

Ovaj događaj podstakao je ne samo bojkot gradskog saobraćaja, već i jedan od najuspešnijih masovnih pokreta protiv rasne diskriminacije u novijoj istoriji. Godinu dana od ovog pokretačkog događaja (v. **angazažovani akt**) Vrhovni sud SAD proglašio je zakon iracionalnim i ukinuo ga.

Osnovna odlika građanske neposlušnosti je ukazivanje na opravdanost nepoštovanja pozitivnih normi kada su razlozi za nepoštovanje univerzalnije i pravednije prirode od opravdanja na kojima se temelji sama norma. Druga važna odlika građanske neposlušnosti jeste njen nenasilni karakter – utemeljen u hrišćanskoj, hinduističkoj i budističkoj tradiciji – čime se ovaj oblik kolektivnog angažmana razlikuje od drugih vrsta aktivističkog političkog delanja (v. **aktivizam, politički angažman, revolucionarija**).

Treća ključna odlika građanske neposlušnosti je to što je ona uvek usmerena ka javnosti. Drugim rečima, praktikovanje građanske neposlušnosti nužno sadrži i jedan vlastitim angažmanom transparentno impliciran poziv (v. **poziv**) usmeren ka drugim članovima zajednice, da nam se u kršenju pozitivnih normi koje se smatraju nepravednim pridruže.

Za dalje čitanje:

Gandhi, Mahatma K. (1961), *Non-violent Resistance (Satyagraha)*. New York: Schocken Books.

Griswold, Erwin N. (1968), „Dissent 1968“, *Tulane Law Review* 42 (4): 726–739.

King, Martin Luther jr. (1958), *Stride toward Freedom: The Montgomery Story*. New York: Harper & Brothers.

Lynd, Staughton (1965), *Non-violence in America: A Documentary History*. Indianapolis: Bobbs-Merrill.

Thoreau, Henry David (1849), „Resistance to civil government: A lecture delivered in 1847.“,

Peabody, Elizabeth (ur.), *Aesthetic papers*. Cornell: Cornell University Library, str. 189–213.

Arendt, Hannah (1972), *Crises of the Republic: Lying in Politics, Civil Disobedience, On Violence, Thoughts on Politics and Revolution*. New York: Harcourt.